

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies.

Continuarem, senyories, amb la sessió de control. Ara, amb la pregunta que, en nom del Grup Parlamentari Compromís, realitzarà la síndica, la il·lustre diputada Papi Robles.

Quan vosté vullga, senyoria.

La senyora Robles Galindo:

Gràcies, president.

Bé, bon dia a totes i a tots.

Em van a permetre que avui comence esta intervenció fent una reflexió. I una reflexió no sols com a síndica, sinó com a mare. I els que em coneixen saben ben bé de què va això.

Hem escoltat en els últims dies en la premsa, president, al president del Partit Popular dir-li al govern que «*deje de molestar a la gente de bien*». I això ho deia en relació amb l'aprovació de la llei LGTBI i trans, que ja fa anys que el govern del Botànic vam ser capdavanters en l'aprovació d'una llei com aquesta i que ara hem vist com s'ha posat damunt de la taula al govern central.

Jo em preguntava què volia dir el president del Partit Popular *cuando dice* «deje de molestar a la gente de bien», i... (veus)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Xe, volen fer el favor de callar?!

La senyora Robles Galindo:

...entenien...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Volen fer el favor de callar?! Ja està bé! (Veus) Açò quina broma és!? (Veus) Disculpe la interrupció.

Senyor Barrachina, li cride a l'ordre. (Aplaudiments) No interrompa. Ja està bé. Home, massa paciència estic tenint. No pot interrompre vosté quan s'està formulant una pregunta de control. Però això què vol dir!? (Veus)

La senyora vicepresidenta primera de les Corts Valencianes:

Per segona vegada.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyories, tots els síndics, tots els oradors, tots els diputats i diputades d'estes Corts fan excursions on volen, perquè això és la llibertat d'expressió. Està en una sessió de control (veus) i està contextualitzant la pregunta que va a formular, *punto final!* Ja està bé.

Disculpe la interrupció, senyoria.

La senyora Robles Galindo:

Gràcies, president.

Jo em pregunte amb açò què és el que vol dir eixe president del Partit Popular. Voldrà dir que els xiquets i les xiquetes trans no són «gente de bien»? Potser, el que vol dir és que les persones LGTBI no són «gente de bien».

Clar, jo em pregunte què serà la «gente de bien». I a la millor és el senyor Camps, (veus) que esta setmana ens ha fet tornar a passar vergonya...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Un segon, senyoria. Un segon, senyoria.

Senyor Juan Carlos Caballero, li cride a l'ordre. (Veus. Aplaudiments) Ja està bé. Ja està bé d'aguantar!

Però vosté no té ningun dret a interrompre la sessió de control. No té ningun dret! No té ningun dret. Deixa que la síndica contextualitze (veus) la pregunta que va a formular. Com fan tots els oradors!

Disculpe la interrupció, senyoria, per segona vegada.

La senyora Robles Galindo:

Gràcies, president.

Serà que la «gente de bien» per al Partit Popular és el senyor Camps passant per enèsima vegada per un jutjat, fent-nos caure la cara de vergonya perquè li donava contractes a alguns sistemes de corrupció. Serà que la «gente de bien» és per a esta gent el senyor Zaplana que es duia els diners dels valencians i de les valencians a paradisos fiscals. Eixa deu ser la «gente de bien» del Partit Popular.

Però, mire, tot i que alguns s'estan enfadant molt, per a nosaltres el que és important hui és explicar-li a la bona gent que no tinguen por. Que les institucions estem amb elles, *porque la* «buena gente» *tiene espacio en esta sociedad.* (Aplaudiments) Perquè els xiquets i les xiquetes que volen ser trans no poden ser tractades com si foren malaltes, perquè les famílies diverses que fonamenten la seua vida en l'estima tenen cabuda en totes i cada una de les institucions. Mentres que esta síndica continue ací, mentres que el grup parlamentari de Compromís continue ací, i per sort,

mentres que la majoria d'estes Corts continue tal com és, li pese a qui li pese.

Dit això, president, i com a gent de bé que sí que som, li volia preguntar al voltant..., tenien pressa perquè utilitzara la meua pregunta per al que havíem fixat. No es preocupen, que ara arribem. Li volem preguntar sobre la resposta que el govern central dona a les reivindicacions reiterades que fem des del País Valencià.

Ja parlarem ací fa un parell de setmanes al voltant del finançament, que no s'ha renovat des de 2014, amb governs del Partit Popular i amb governs del Partit Socialista. A açò li hem d'afegir un deute, valorat en més de 40.000 milions d'euros, al qual ningú dona resposta.

I la gent dirà: «Estos soles volen diners». No, tornem: dret civil valencià. Este diumenge, tots els que bramen ací, poden anar a bramar al carrer a reclamar el dret civil valencià. I així a vore si algú del seu partit els escolta a Madrid, quan ens traïxen cada vegada que poden. Nosaltres, per descomptat, estarem el diumenge allí, votarem en Madrid de la mateixa manera que votem ací, i defensarem el dret civil valencià allà a on calga.

Dit això, diem: «Bé, com van els pressupostos?». I és de veres, han millorat els pressupostos, però no estem satisfetes. Perquè milloren els pressupostos, però no millora l'execució. Estàvem escoltant alguna queixa sobre això, vint anys portem així. La nostra execució no millora; la de Madrid passa per damunt de l'execució del seu pressupost.

Però és que mirem les inversions que tenim i acabem amb les Rodalies. En 2016, esta cambra va demanar la competència de les Rodalies, i estem en 2023 i encara no hem tingut resposta. I estes setmanes hem vist també notícies com s'ha fulminat a responsables d'una mala gestió a Madrid i se li ha dit a altres territoris de l'estat que se'ls hi pagarà els bitllets. A mi em sembla bé. I les nostres rodalies? El caos que nosaltres tenim, algú ha vingut a arreglar-ho? No.

Per això, president, des de Compromís el meu company, Joan Baldoví, ja planteja que repregam la via judicial. Perquè les nostres reivindicacions no poden acabar en un forat. Continuem treballant en la via política, però treballem també en la judicial. Esta setmana hem escoltat algun càrrec seu dir que era una exageració el que estava demanant Joan Baldoví...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Senyoria.

La senyora Robles Galindo:

...Exagerat és el menyspreu que ens fan de manera reiterada.

Per això, president, li pregunte: què li semblen les respostes que dona el govern central a les nostres reivindicacions i la proposta de Joan Baldoví de reprendre la via judicial?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyoria.

La senyora Robles Galindo:

Estáis nerviosos hoy, ¿eh? Os veo tensitos.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Una..., senyor Barrachina, per a què demana vosté la paraula?

El senyor Barrachina Ros:

Sí, por el artículo 72 para réplica, porque ha estado interviniendo y haciendo preguntas directas al Partido Popular. *(Veus)*

El senyor president de les Corts Valencianes:

No té vosté ninguna possibilitat de rèplica.

Moltes gràcies, senyoria. *(Veus)*

Escoltarem, senyories, la resposta del president del Consell a les qüestions plantejades. Quan vosté vullga, president.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Moltíssimes gràcies, senyora Robles.

Mire, existixen proves documentals, existixen vídeos. Jo, simplement, els recomane que facen un repàs sobre el que va ser els 20 anys del seu govern a este parlament. Repassen. Perquè, si ho repassen, voran no només que el partit que sustentava la presidència de la Generalitat venia ací a fer tots els dies mítings d'autobombo i a atacar l'oposició, sinó que, a més a més, més de la meitat de les preguntes que es presentaven no eren admeses.

I parlant de reglament, cada dia vostés amb les preguntes se'l passen. Però jo estic d'acord amb la presidència, perquè la presidència d'ara i la mesa actuen d'una manera democràtica, preservant la pluralitat, que és el que no passava fa uns anys. *(Aplaudiments)* Eixa és la realitat.

I, a més, es pot testar i el dia que vullguen els mitjans de comunicació que ho testen. Afortunadament, les joves generacions, alguns, ja no se'n recorden, i tant de bo no se'n recorden mai més.

Mire, senyora Robles, l'avanç..., jo qualificaria, a la seua pregunta, un avanç insuficient. Perquè és ben cert que

l'actual Govern d'Espanya és bastant inqüestionable que ha mirat d'una manera diferent del que els governs anteriors del Partit Popular. Ho hem vist en tots els àmbits, però és ben cert que és insuficient.

Mire, la qüestió de com abordar esta qüestió, hem de mirar totes les possibilitats. Per descomptat, nosaltres, la primera, la fonamental, que és el diàleg, que és la política. I ahí estarem sempre, ho demanem per a qualsevol altra qüestió. Però també és cert que quan no arribem a acords, anem als tribunals. Ho hem fet 42 vegades, quan no ens han paregut bé els transvasaments que es feien i ho fem ara en el tema del real decret, respecte al transvasament.

Dit açò, també vull dir que esta setmana hem rebut una magnífica notícia, i és que ja s'ha assignat, per part de la vicepresidenta tercera, amb la que tenim algunes diferències respecte al transvasament, però ara, en això, estem absolutament d'acord. El agua desalada de la Vega Baja va a tener una subvención durante 10 años (*aplausaments*). 10 años subvencionada el agua desalada, como también lo va a tener por parte de la Generalitat.

En definitiva, nosaltres anem a defensar sempre els interessos dels valencians en qualsevol condició.

Respecte a la infrainversió, certament, el que volem ara és, una vegada aconseguir allò que mai s'havia aconseguir, en dos pressupostos seguits, que és el 10% de la inversió, el que volem és que es complisca i s'execute el més ràpidament possible. Però és un fet inqüestionable.

En els darrers pressupostos del Partit Popular, la inversió de la Comunitat Valenciana era de 740 milions. Ara, en estos moments, s'ha superat molt amplament eixa situació. A més a més, tot això, hui ja comptem amb 1.269 milions. En aquell moment, el govern de la Generalitat en l'any 2014, quan rebien 600 milions, imaginen, molt menys de la mitat que ara, s'ho valoraven i s'aplaudien. Per tant, no sé per què després, ara, tenen una visió tan negativa, si ja estàvem d'acord en allò.

Per tant, nosaltres en este temps hem aconseguir junts, i amb la pressió i amb la reivindicació i amb l'acord amb el Govern d'Espanya, qüestions fonamentals que s'havien plantejat durant molts anys.

Per exemple, l'alliberament de l'autopista AP-7; la nova línia d'AVE que connecta Elx, Orihuela amb Múrcia i Madrid; la variant de Benissa, 38 milions d'euros; la plataforma intel·ligent de destinacions turístiques que està en Benidorm, 140 milions. Canal d'accés ferroviari a València, que és una qüestió de més 500 milions i és un obra cabdal per al futur de la ciutat. O el nou tram, també, de carreteres, com en la N-232. O l'assumpció dels 400 milions de deute de la Marina, que el Partit Popular no volien ni parlar d'això, que havien dit que eixos 400 milions ens els menjàrem i han estat finalment...

També pel que ha sigut la composició del govern. Jo també vull destacar l'esforç que ha fet el seu grup en arribar a eixe tipus d'acords. O el finançament metropolità de l'horta. És evident..., del transport metropolità. És evident que encara estem molt lluny d'allò on volem arribar, però estem ahí, que

abans ni estàvem ni se'ns esperava. També el pla de risc d'inundacions, 535 milions.

Per tant, és evident que és un avanç, però és insuficient. En el corredor mediterrani estan, en estos moments, dels 1.285 quilòmetres, 469 estan a la Comunitat Valenciana i un 74% més dels que hi havia. L'accés al Port de Castelló, 126 milions, que començarà breument.

És evident, s'ha avançat. Però, òbviament, no hem avançat en una qüestió que és cabdal, i és la igualtat entre els espanyols davant del finançament. I ahí hem de ser conscients que esta propera legislatura cal abordar-la des de l'inici amb tota l'energia i convicció, i apel·lant a aquells que poden resoldre esta qüestió. I, sobretot, que el model de finançament siga un model de finançament que s'adeqüe als nostres interessos. Perquè, si canvien un model de finançament perquè siga pitjor, doncs estarem arreglats.

Per tant, la situació en estos moments és una situació en què hem aconseguir, doncs, per exemple, en inversions dels pressupostos generals, de 740 a 1.200; en el corredor mediterrani, 270 quilòmetres a 469 quilòmetres; en les inversions, per exemple, en la Vega Baja, en 2016, 1,7; ara, 534. I en el finançament, malgrat la dificultat, en estos moments hem passat de 8.000 milions en el 2015 a 13.000.

Per tant, este avanç és insuficient. I jo crec que, evidentment, des de la cohesió i des de la unitat dels valencians, hem de ser capaços de superar, per sempre, eixa injustícia...

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, president.

El senyor president del Consell:

...històrica. (*Aplausaments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Continuarem amb la sessió de control. Ara, amb la pregunta que formula la síndica del Grup Parlamentari Ciudadanos, la il·lustre diputada Mamen Peris.

La senyora Peris Navarro:

Gracias, *president*.

La RAE establece tres acepciones para la palabra *ágil*: «que se mueve con soltura y rapidez»; «dicho de un movimiento hábil y rápido»; o «que actúa o se desarrolla con rapidez o prontitud».

Señor Puig, les hemos visto muy ágiles a ustedes a la hora de evitar que venga a este hemiciclo la comisión de investigación del caso Azud que propuso Ciudadanos y que ustedes apoyaron. Antes ha creado usted una plataforma